

servative Folkeparti har stillet, er til § 5 og angaar i første Linie Bestemmelsen om, at man i Stedet for de periodiske Vurderinger, skulde have indført de gamle Bestemmelser om en Ydelse i Forhold til visse Varers Pris, her Prisen paa Flæsk og Smør; og naar jeg ser paa Teksten i Betænkningen, kan jeg heller ikke opdage noget, der blot tilnærmelsesvis har Antydning af at være i Overensstemmelse med den voldsomme Kritik, som det ærede Medlem nu fremsatte mod Lovforslagene.

Det ærede Medlem sagde, at efter hans Opfattelse vilde Lovforslagene ingen som helst Betydning faa for Landarbejderne, thi disse vilde aldrig kunne stille de for at komme i Betragtning nødvendige Beløb til Raadighed; han sagde, at det fortrinsvis vilde blive en Lov, som Grossererne kunde drage Nytte af, og at han ikke kunde forstaa, at nogen vilde kunne nægte en Grosserer Adgang til Jord, naar han begærede den. Det er allerede af det ærede Medlem fra Ribe (Brorsen) blevet sagt, at § 10 indeholder en saadan Bestemmelse, at Grossererne vil holde sig tilbage og overhovedet ikke fremsætte Begæringer; men dernæst er Forholdet jo det, at § 4 indeholder Bestemmelser, som efter min Opfattelse absolut udelukker, at andre kan komme i Betragtning end de, der egentlig lovgives for, nemlig unge Mænd, som ikke har Jord, men som ønsker at komme i Besiddelse af Jord. (*Ulrich*: Hvad er det for en Bestemmelse?). Det kommer jeg til nu; jeg har ikke gjort saa langt et Ophold, at det ærede Medlem er berettiget til at tro, at jeg ikke skulde gøre Rede for det, jeg tilsigter at gøre Rede for. Der staar under Punkt 3 i § 4, at der skal fremskaffes Attest fra Kommunalbestyrelsen for, at vedkommende er en ædruelig og hæderlig Person, som kan antages for egnet til at drive et mindre Landbrug. Alene denne Bestemmelse synes mig tilstrækkelig til at udelukke, at andre end de, der tænkes paa fra Lovgivningsmagtens Side, kan komme i Betragtning, og jeg vil sige, at jeg vil betragte Landbrugsministeren og overhovedet dem, der faar noget med Lovens Administration at gøre, som uberettigede til at tildele Jorden til andre end egentlige Landarbejdere eller Folk, som er ligestillede med dem, selv om der blandt dem, der begærer Jord, er andre, som i højere Grad kan gøre Rede for, hvorfra de har deres Midler, og om de har de tilstrækkelige Midler. Jeg tror, at Landbrugsministeren og overhovedet alle, der faar med

Lovens Administration at gøre, vilde komme meget daarligt af Sted, om de ikke først og fremmest tog Hensyn til de Begæringer, der fremsættes fra Landarbejderne. Endelig staar der i § 4, at melder der sig flere lysthavende til samme Jordlod, træffer Landbrugsministeren Bestemmelse om, hvem Lodden skal overdrages efter derom at have indhentet Erklæring fra den paagældende Amtskommission. Det er en yderligere Sikring imod Vilkaarlighed og en Sikring for, at de, der er tænkt paa ved Lovforslagets Vedtagelse, virkelig i første Linie kommer i Betragtning. Det er rigtigt nok, at vi under Forhandlingerne i Udvalget, i hvert Fald fra de 3 Partiers Side, har været af den Opfattelse, at det ikke skulde være nogen Hindring for at komme i Besiddelse af en Jordlod, at vedkommende havde nogle Tusinde Kroner, at det, naar en Mand i øvrigt opfyldte Bestemmelserne, ikke skulde diskvalificere ham, at han havde et større Beløb, end man almindelig antager, at Landarbejdere kan have. Men jeg maa bestemt hævde, at de ubemidlede Landarbejdere kommer i Betragtning første Række.

Det er for øvrigt ikke noget nyt, der her er fremdraget af det ærede 6te Medlem for Præstø Amt (*Ulrich*): at det kan blive vanskeligt nok for Landarbejdere at møde med den nødvendige Kapital for at komme i Vej. Det har vi fra første Færd været paa det rene med; derfor har vi Gang paa Gang fremhævet — det har jeg i hvert Fald gjort, og nu gjorde det ærede Medlem fra Ribe (Brorsen) det samme —, at det er nødvendigt, at der fremsættes Forslag til Supplering af Lovforslaget gaaende ud paa at give disse nye Jordbrugere Lejlighed til at faa Driftslaan. Om det skaa ske gennem Forskudsforeninger eller paa anden Maade, skal jeg ikke udtale mig om. Vi har fra tidligere Tid Erfaring for, hvorledes Forskudsforeninger kan virke og der kan ikke være noget i Vejen for at finde en Form, hvorunder Staten kan yde passende Hjælp til saadanne Folk, som ikke har den nødvendige Driftskapital og ikke kan skaffe de Beløb, der i de hele taget bliver Tale om for at faa Ejendommen forsynet med Redskaber og Besætning. Jeg tror, man maa hævde, at nu mere end nogen Sinde er det af stor Vigtighed for Jordbrugerne, at de straks faar en Besætning, der nogenlunde svare til Brugets Størrelse, ellers vil der lide alt for store Tab i de første Aar, Tab, som de vedkommende ikke kan overkomme.